

C k o n t r a

2 / 2000

Pediseminaarin tunnelmia

Tarun palsta

Puheenjohtajan palsta

Kontra

Suomen kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

17. vuosikerta

Päätoimittaja: Anna Rinta-Rahko

Toimituskunta: Jani Pensola
Mikko Kujanpää

Taitto: Mikko Kujanpää

Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
p. 09-2948383

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTABASSOKLUBI RY.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus:

pj Miika Asunta 040-547 7842

vpj Jani Pensola 050-541 9060

siht. Petri Ainali 040-7290079

Jäsenet

Antti Heroja 040-739 6000

Tuure Koski 040-551 5311

Anna Rinta-Rahko 050-587 3010

Taloudenhoitaja

Sami Koivukangas 050-346 7608

Sisältö:

Pääkirjoitus 3

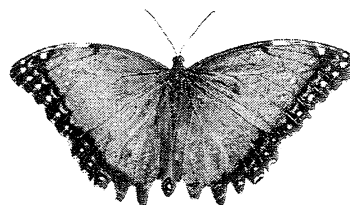
Pediseminaarin tunnelmia 4

Tarun palsta / koesoittotuloksia 6

Puheenjohtajan palsta 7

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubin jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi lähettää myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut toimitetaan toimitukseen joko sähköpostitse, tai Microsoft Word -tekstitiedostona. Myös konekirjoitusliuskat ja selvät käsinkirjoitetut artikkelit otetaan vastaan. Mainoksien suhteen toimitus antaa lisäohjeita kysyttäessä.

Pääkirjoitus

Suuri osa Suomen kansasta istuu työpaikallaan viitenä päivänä viikossa lähes kahdeksan tunnin rupeaman. Kaikki muusikot ovat tietysti boheemeja taiteilijaluonteita jotka voivat pahoin jo pelkästä ajatuksesta. Luovan työn tekijöinä heidän etuoikeuksiinsa kuuluvat lyhyemmät tai ainakin epäsäännöllisemmät työajat., joskin myös laihempi palkkapussi.

Miten sitten on harjoittelun laita? Sehän on palkatonta antisosiaalista raadantaa, ies joka ei hellitä edes kesälomalla. Minä ja basso tuntikausia kahden muutaman neliön kopissa, luulisi vähemmästäkin syntyvän mielenterveysongelmia. Mutta harjoittelua sanotaankin kutsumustyöksi, eli muusikkoa ajaa harjoitteluun sisäinen pakko. Joillain yksilöillä saattaa esiintyä vieroitusoireita mikäli heidät eristetään soittimestaan.

Basistien harjoittelemisen on monelle siviilille mystinen juttu. Jos kerran pystyy soittamaan, niin mihin harjoittelua tarvitaan? Ja onko noita komppikuvioita tarpeen harjoitella? Silloin selitän kärsivällisesti, ettei futaaakaan pelkästään kentällä pyöri. Eikä taiteilija ole koskaan valmis. Ympäri vuorokautinen treenaus ei silti ole viisasta, harjoittelun olennaisena osana ovat tauot. Lihas ten kannalta olisi ideaalia pitää kymmenen minuutin hengähdys puolen tunnin soiton jälkeen. Aivojen toiminta sen sijaan ei ole niin yksioikoista: jokin asia saattaa edistyä parhaiten kun sen jättää vain hautumaan pääkoppaan. Kuppilassa istuskelu on siis sallittu kohtuuden rajoissa...

Rutiini mielletään negatiiviseksi käsitteeksi ja soitonharjoittelussa siitä voi olla kahta mieltä. Jotkut aloittavat päivänsä tutuilla ja hyviksi havaituilla harjoituksilla kun taas toiset saattavat heittäytyä suin päin vaikka Arpeggione-sonaatin kimppuun. Oli miten oli, olen itse havainnut että kaikkien kuivimpien harjoitusten aikana päähän pulpahtelee mitä nerokkaimpia älynväläyksiä. Kerrankin fis-duuria soittaessani keksin yhtäkkiä mihin olin unohtanut kellarin avaimen ... Kai se on sitten sitä luovaa työskentelyä.

Toukokuuisessa pediseminaarissa keskusteltiin kiivaastikin basistien asteikkosoitosta, harjoitellaanko niitä vai ei? Luulen että asia on monelle arka kohta. Silti on kiistatonta että muusikkojen teknisen osaamisen taso on mennyt huimasti eteenpäin viime aikoina. Siksi onkin kummallista ettei basistien musiikillisen osaamisen kehitystä ole juuri pohdittu. Tosiasiahan on että kontrabassolle on sävelletty harmillisen vähän hyvää musiikkia, joka tukisi taiteellista kehitystä ja kypsyttää. Tästä ajaudutaankin siihen, että lavalla tyydytään musiikin sijaan esittelemään omaa itseään.

Musiikkia ei voi oppia pelkästään kopissa harjoittelemalla, on tarpeen myös kuunnella ja pohtia musiikin olemusta. Tähän on oiva mahdollisuus Suomen suven lukuisilla musiikkifestivaaleilla, tai vaikkapa mökin pihalla istuskellessa. Suomen kesä on lyhyt mutta intensiivinen kasvukausi, toivottavasti myös meille muusikoille.

Virkistävää ja antoisaa kesän aikaa toivottaen, Anna

PEDISEMINAARIN TUNNELMIA

Sibelius-Akatemian pedagogiikkaopiskelijat järjestivät opettajansa Juha Pesosen johdolla pedagogiikkaseminaarin 5 — 7 . 5 Kallio- Kuninkaalan kurssikeskuksessa. Monikymmenpäisessä osallistujajoukossa oli vieraita Tallinnasta asti; Neeme Saarväli oppilaineen sai rautaisannoksen suomalaista bassopedagogiikkaa. Viikonloppu sujui suotuisissa merkeissä, aurinko paistoi keväisesti Tuusulanjärven kulttuurimaisemassa ja tuhtien tietopakettien jälkeen pidettiin kunnon illanviettoja.

Perjantai-iltapäivällä joukko jätisahioitaan kanniskelevia seminaristeja kerääntyi Ainolan naapuriin, Kallio-Kuninkaalan idylliselle tilalle. Heti alkuun kuultiin Jussi Javaksen esitelmä yhteissoitosta, jonka jälkeen Taru Tiusanen kertoi musiikkileikkikoulun yhteydestä soitonopetukseen. Petri Ainali jatkoi puhumalla rentouden merkityksestä soitossa ja sen opettamisesta. Tunnelma lämpeni entisestään kun päästiin saunomaan entisen navetan alakertaan. Kyseessä taisi olla epävirallinen bassosaunomisen suomenennätys... Iltapalan nautittuamme siirryttiin vintille musiikin houkuttelemisena: Arto Anttila ja Tuomo Salo esiintyivät kokoonpanossa kaksi sointuvaa miesääntä, kitara ja kontrabasso. Päivän yllätyksestä vastasi tuore diplomibasisti Sami Koivukangas joukkoineen. Alakerrassa odotti veneellinen herkkuja, kirjaimellisesti! Jutustelua ja naurua riitti aina pikkutunneille asti.

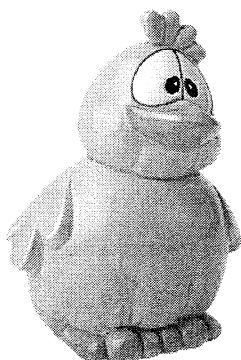

Aamupalalla nähtiin unenpöpperöisiä, mutta hyväntuulisia basisteja. Heti aamutuimaan alettiin Juha Pesosen alustuksella ruotia bassonsoiton uusia B-kurssitutkintovaatimuksia. Asia herätti vilkasta keskustelua erityisesti asteikko- ja stemmasoiton osalta. Siitä, tulisiko asteikkoja kuulustella käytännön valmiuden osuudessa, oli mielipiteitä molempiin suuntiin. Pienen hengähdystauon jälkeen Wade Mikkola kertoi jazzbasson opetussuunnitelmasta. Aamupäivän aikana kuultiin myös kolme tutkintosuoritusta. Lautakunta koostui 3-pedagogiikan opiskelijoista ja yleisö sai hienojen kurssitutkintojen lisäksi seurata juryn työskentelyä. Lounaan jälkeen nautittiin Riihimäen musiikkiopiston Vapaakieli -orkesterin minimatineasta. Taitavat minimittaiset soittajat musisoivat vakuuttavasti ja kirvoittivat yleisöltä kunnon aplodit. Solistien joukossa kuultiin myös hetkeä aiemmin 1/3 —kurssitutkinnon suorittanutta Antti Autiota. Iltapäivällä Jorma Katrama työsti akatemialaisten basistien kanssa Beethovenin kolmossinfoniaa ja Frank Proton Carmen-fantasiaa.

Päiväkahvit herkullisine pullineen ryystettiin päärakennuksen terassilla häikäisevässä auringonpaisteessa. Myöhemmin Lasse Lagercrantz esitteli "Colour Strings" —metodia ja musiikkikoulua, joka toteutetaan yhteistyössä Itä-Helsingin musiikkiopiston ja Roihuvuoren ala-asteen kesken. Maailmalla runsaasti kiinnostusta herättänyttä Szilvayn veljesten opetusmenetelmää ja materiaalia voidaan käyttää myös bassonsoiton opetuksessa. Tämän jälkeen keskusteltiin Sibelius-Akatemian bassonsoiton opetuksen järjestämisestä tulevaisuudessa. Jorma Katraman jäädessä vuoden kuluttua opetustehtävistä eläkkeelle hänen hoitamansa sivutoimisen lehtoraatin virka laitetaan todennäköisesti avoimeen hakuun. Keskustelussa tuotiin esille erilaisia vaihtoehtoja ja näkökulmia. Asia on todella tärkeä koko Suomen bassokulttuurille, onhan kyseessä ikään kuin Suomen ylimmäisen basso-opettajan virka. Meidän basistien kannatta pitää tätä asiaa esillä ja valmistella eri vaihtoehtoja. Illan bassokonsertissa kuultiin kvartetinnumeroja sekä soolokappaleita opiskelijoiden ja Jorma Katraman esittäminä. Saunasta selvittyä vietettiin iltaa pitkän pöydän ääressä seurustelujuomien siivittämänä. Myöhemmin yöllä veisattiin yhteislauluja takkatulen loimussa, tanssittiin ja nähtiin suuren suosion saavuttaneen näyttämötaideryhmän revyytä.

Sunnuntai oli varattu "Muusikon kehon ja mielen hallinta" —seminaarille, joka toteutettiin yhdessä muusikkojen liiton kanssa. Päivän kuluessa basistit saivat monipuolisesti virikkeitä, näkökulmia ja ohjeita itsestään huolehtimiseen. Oli hyvä pysähtyä miettimään ja kokeilemaan eri asioiden, kuten hengityksen ja rentouden vaikutusta soivaan lopputulokseen. Ajatuksia heräteltiin myös mielen ja kehon yhteistyöstä. Päivän ohjelmaan mahtui vielä klubin kokous, jossa käsiteltiin sääntömääräiset asiat.

Seminaarin järjestäjät saivat runsaasti positiivista palautetta siitä, että tällaisia tilaisuuksia onkin kaivattu. Järjestelyt toimivat erinomaisesti ja viikonlopun antia voi kukin hyödyntää laaja-alaisesti omassa soitossaan. Yhtä mieltä oltiin siitä, että tämänkaltaisen tilaisuus on omiaan kohottamaan yhteishenkeä. Jäämmekin odottamaan jatkoa!

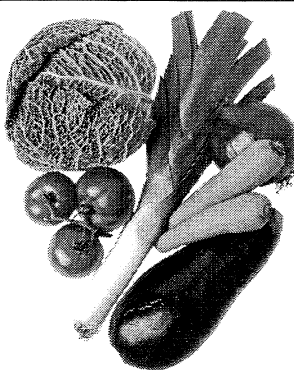
***Antoisia
lomahetkiä!***

TARUN PALSTA

Niinhän se on, että jokainen ihminen, samoin basisti, tarvitsee lepoa jaksakseen taas pakertaa täydellä teholla. Siksipä juuri en näin kesäloman aikaan vaivaa ketään monimutkaisilla bassokysymyksillä. Sen sijaan kehotan kaikkia nauttimaan Suomen suvesta ja syömään runsaasti kotimaisia vihanneksia, marjoja ja sieniä. Nehän ovat mainioita syötäväksi sellaisenaan suoraan pellostä, metsästä tai kaupan tiskiltä. Noista värikkäistä tuotteista voi myös koota mieleisensä salaatin. Välttämättä salaatti ei kaipaa kastikettakaan kumppanikseen, mutta tässä tulee kuitenkin kotikutoinen ja monikäyttöinen ohje salaatinkastikkeelle:

(kaikki ainemäärät noin-arvoja, eli sinne päin)

1 dl öljyä
1 dl sitruunamehua
1 rkl sokeria
1 rkl sinappia
rouhittua mustapippuria
puserrettuja valkosipulinkynsiä

Kannattaa ottaa kaikki ainekset huoneenlämpöön hyvissä ajoin, jotta ne sekoittuvat kunnolla. Kannellisessa purkissa kastike on helppo hölskytellä tasaiseksi, jahka ainekset on sinne kaadettu mielivaltaisessa järjestyksessä. Ja eiku syömään. Kokeile kastiketta myös marinadina kesäkurpitsalle, herkkusienille, kirsikkatomaatille ja vaikka mille!

HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE!

toivoo *Taru*

K O E S O I T T O T U L O K S I A

Radion sinfoniaorkesterin koesoitossa kontrabassoryhmän varaäänentohtajaksi valittiin Kati Salovaara.

Turun kaupunginorkesterin äänenjohtajaksi on valittu Mikko Multamäki.

Petri Mäkiharju puolestaan aloittaa Kymi Sinfoniettan varaäänentohtajana.

Tampereen kaupunginorkesterin koesoiton perusteella äänenjohtajan virkaa hoitavat kaudella 2000-01 Joni Armio ja Timo Kotilainen.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Suomen ensimmäiset kokonaiset kaksi Wagnerin Ring-sykliä on nyt soitettu ja oopperaorkesterikin päässyt ansaitulle kesälomalle. Sen verran vaikea on lomailuun orientoitua, että alkupäivät ovat menneet mm. verovirastossa asioimiseen ja nyt tämän jutun kirjoittamiseen.

Tässä vaiheessa todettakoon, että tilinkäyttöoikeudet on lopulta saatu siirrettyä Sami Koivukankaalle, ja maksuliikenne toimii internetin kautta. Seuraava tavoite on viitenumerolliset jäsenmaksut, mutta siihen päästäneen vasta ensi vuonna.

Oikein helteistä kesää kaikille, vaikka alavilla mailla vielä onkin hallan vaara ja mansikka- ja hillasato ovat vaarassa.

terv. Miika

JÄSENMAKSUT

Maksa jäsenmaksusi oheisella pankkisiirrolla 1.8. mennessä. Tämän jälkeen suoritamme lopullisen jäsenluettelon päivityksen.

EDELLINEN LEHTI

Pääsi pahasti viivästymään tavoiteaikataulusta. Kolmen koesoiton rumba lamautti klubin toiminnan totaalisesti. Myöhästymisen takia tuli sitten hirvittävä kiire saada lehti ulos ennen Tallinnan matkaa, ja uusittu osoitteisto ei ehtinyt valmistua. Lehdet jouduttiin lähettämään vanhoilla osoitetarroilla, ja on voinut käydä niin, että se on jäänyt sinulta saamatta. Toimitus tapahtunutta.

Jos edelleenkin et saa lehteä, ilmoita ihmeessä osoitetietosi sihteeri Petri Ainalille, puh. 040-729 0079

MESTARIKURSSI

Asia on edennyt, ja Philadelphia Orkestran vierailun yhteydessä soolobasisti **Hal Robinson** kutsuttiin pitämään mestarikurssi huhtikuun alussa 2001. Hän, kuten kaupunkinsa muutkin basistit soittavat ranskalaisella jousella, mutta Robinsonilla on Curtis-musiikkiyliopistossa myös saksalaisella jousella soittavia oppilaita. Luvassa on myös resitaali.

KESÄLEIRIT

Vilkas leirikesä on jo ehtinyt pyörähtää käyntiin, ja lehden ilmestyessä ainakin Orivedellä on saatu homma päätökseen. Janne Saksala oli opettamassa, oppilaita kymmenkunta.

